

צו לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979

החלטה 01-20

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עוה"ד לילך מהודר וישראל וינברגר

לבין:

הנקבל

ד"ר סלימאן אגבריה

ע"י ב"כ – עוה"ד ע' חדד, נ' מילשטיין, א' יוסף

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר סלימאן אגבריה הינו רופא שיניים מורשה (להלן – **הנקבל** או **ד"ר אגבריה**), המתגורר

ביום 1.2.2018 הורשע הנקבל בבית המשפט המחוזי בירושלים בגין עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וחברות בהתאגדות אסורה לפי סעיפים 145 ו-147 לחוק העונשין. על הנקבל- הנאשם נגזרו הענשים הבאים:

מאסר למשך 89 ימים, בניכוי תקופת מעצרו במשך אותם ימים.
שישה חדשי מאסר ע"ת וקנס כספי בסך 150,000 ש"ח או עשרה חדשי מאסר תמורתם.

2. ההתאגדות האסורה בה מדובר היא "התנועה האיסלאמית", שהוכרזה ביום 15.11.15 כהתאגדות בלתי מותרת לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 ובהתאם לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016.

טרם ההכרזה ולאחריה, היה הנקבל פעיל בכיר בה, ועסק בפעולות צדקה בפרויקטים שונים כגון, רכישת שמיכות וגופי חימום עבור משפחות נזקקות, רכישת בגדי חורף לילדים, חלוקת מילגות לסטודנטים, ועוד.

כאמור לעיל, למרות ההכרזה על התנועה האיסלאמית כהתאגדות בלתי חוקית בחדש נובמבר 2015, המשיך הנקבל בפעילותו בארגון גם לאחר ההכרזה הנ"ל.

הקובלנה

3. בעקבות התנהלותו האמורה, הוגשה נגד ד"ר אגבריה, ביום 29.8.18, קובלנה ע"י המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' איתמר גרוטו, בה נטען כי הנאשם הורשע בעבירות פליליות וכן נהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה לריפוי שיניים, בניגוד לסעיפים 45(1) ו-45(5) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979.

דו"ח ועדת המשמעת

4. לאחר הגשת הקובלנה, התמנתה ועדת משמעת כדי לדון בה, בהרכב: ד"ר דן דקל – יו"ר, ד"ר אבי פישמן ועו"ד עירית אלטשולר – חברים. ב"כ של הנקבל, עו"ד עמית חדד, טען בפתח הדיון כי לא ניתן לצרף לעבירה לפי סעיף 45(5) לפקודת הרופאים, שעניינה הרשעה פלילית, גם עבירה של התנהגות בלתי הולמת לפי סעיף 45(1) לפקודה. כמו כן טען ב"כ הנקבל, כי מדובר ב"אכיפה בררנית", שכן רופא אחר שעבר עבירות דומות, לא הועמד לדין.

הוועדה דחתה טענות אלה, והחליטה להרשיע את הנקבל בשתי העבירות המיוחסות לו בכתב הקובלנה. אשר לטענה של אכיפה בררנית – קבעה הוועדה כי לא הוכח לה מה היה גורלו של הרופא האחר, והאם הוגשה נגדו קובלנה או שמא תוגש בעתיד.

5. הוועדה דחתה גם את הטענה בדבר כפילות האישומים, וקבעה שאין מניעה להאשים רופא שעבר עבירה פלילית גם בהתנהגות בלתי הולמת, בהתאם לסעיפים 45(1) ו-45(5) לפקודת הרופאים, גם יחד. הוועדה הסתמכה, בין היתר, על דברי ביהמ"ש העליון בע"א 224/79 דימנט נ. שר הבריאות, פ"ד לה(2) 424, בעמ' 428:

"אין מניעה, שמעשה פלוני ייכנס לגדרם של שני הסעיפים הקטנים כאחד. מעשה המשמש נושא להרשעה בפלילים, עשוי להוות – באופן עצמאי ובלתי תלוי בהרשעה – התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה".

6. אשר לאמצעי המשמעת שמן הראוי להטיל על הנקבל, שקלה הוועדה, לקולה כי הפרוייקטים בהם עסק הנקבל במסגרת חברותו בתנועה האיסלאמית "לא היו אסורים באופיים, נהפוך הוא, ברובם מדובר במעשי צדקה וסיוע לנזקקים".

לחומרה ציינה הוועדה, כי זו הפעם השנייה בה נותן הנקבל את הדין על עבירות דומות, וכי הוא נדון בעבר לחמש וחצי שנות מאסר, מהן שנתיים וחצי בפועל. בעקבות גזר הדין, הותלה רישיונו למשך שנתיים וחצי.

7. עוד התרשמה הוועדה כי "הפעם הפנים הנקבל את הבעייתיות בהתנהגותו שהייתה נשוא שני ההליכים המשמעתיים (והפליליים) נגדו ולא יחזור על מעשיו פעם נוספת". לאור כל האמור, ממליצה הוועדה להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיון למשך שישה חדשים, בניכוי 89 הימים בהם היה נתון במעצר בגין ההליך הפלילי כנגדו וממילא, לא עסק ברפואת שיניים.

החלטה

8. סבורני כי הוועדה הנכבדה שקלה כראוי את מכלול נסיבות המקרה – הן לעניין ההכרעה והן לגבי אמצעי המשמעת המומלץ על ידה. צדקה הוועדה בקביעתה כי ניתן לייחס לנקבל גם עבירה של הרשעה בעבירה פלילית וגם עבירה של התנהגות בלתי הולמת, בגין אותם מעשים, כעולה גם מפסק הדין בענין דימנט נ. שר הבריאות, שצוטט לעיל.

כך, לצורך השוואה, קובע גם סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי[נוסח משולב], התשמ"ב-1982, כי:
"בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בשל כל אחת מן העבירות שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו בפניו, אך לא יענישנו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה".

9. אשר לאמצעי המשמעת עליו ממליצה הוועדה- התליית רישיון למשך שישה חדשים בלבד - סבורני כי הוא מתון למדיי, בעיקר בשים לב לכך שזו הרשעתו השנייה של הנקבל, בגין עבירות דומות, עליהן נדון בעבר הלא רחוק, הן בפלילים והן בדין משמעתי. עם זאת – נוכח התרשמותה של הוועדה כי הנקבל "הפנים את הבעייתיות בהתנהגותו... ולא יחזור על מעשיו פעם נוספת" – החלטתי שלא להתערב בהמלצת הוועדה.

אשר על כן, הנני מחליט להתלות את רישונו של הנקבל, ד"ר סלימאן אגבריה, מלעסוק ברפואת שיניים למשך שישה חדשים, בניכוי 89 ימים בהם שהה במעצר. בפועל, יותלה רישונו של הנקבל למשך שלושה חדשים ויום אחד, החל מיום 1.3.20.

ניתן היום 21.1.20, כד טבת תש"פ.

יש להפיץ החלטה זו לצדדים, כמקובל

 אמנון סרשנוב, שופט (בדימוס)